

Рис. 7.17. Празник на Дионис. Релеф на „античен“ атически саркофаг. От [138], с. 103.

во. Други аналогични средновековни изображения показваме на рис. 7.20, рис. 7.21, рис. 7.22. На рис. 7.20 виждаме фалически образ на индийския бог Шива-Рудра.

По-нататък, на рис. 7.23, има още една миниатюра от френска БИБЛИЯ, издадена уж през XIII в. Както отбелязват коментаторите, на нея е показана „забранената любов“: женски и мъжки хомосексуализъм, поощряван от демони [643:2], с. 166. На рис. 7.24 е показана уж назидателната миниатюра „Младеж влиза в публичен дом“ от нидерландски часослов.

Холандска „карикуатура“ на средновековния християнски култ има например и в книгата на С. Г. Лозински „История на папството“, рис. 7.25. Тълпа енориаши радостно се втурват в църквата след свещеника. Тълпа от хора се весели на площада пред църквата.

Никак не е малък броят на такива „карикутури“, запазени в средновековни ръкописи. Впрочем папа Пий II написал „купища еротични стихотворения и крайно неприличната (от съвременна гледна точка – А. Ф.) комедия „Chrysis“ [492], т. 1, с. 156. Уместно е да споменем и прочутата Соломонова „Песен на песните“, влязла в библейския канон и също пронизана с откровена еротика. Съвременните теолози уклончиво я разглеждат като „алгория“. На рис. 7.26 са показани „страници от немски ръкопис с „Песента на песните“ и с коментари по повод лиричните и еротичните места в библейския текст. Ръкописът е от XIII–XIV в.“ [643:2], с. 88.